

el Pou de la gallina

www.elpou.cat

Revista manresana
d'informació
i opinió

Maig 2011 - Núm. 265 - 4 €

24è
ani
ver
sa
ri

Molts candidats per gestionar pocs recursos

L'entrevista a Celeste Alías, cantant de jazz

Els alcaldables expliquen la Manresa que volen

Deu candidatures concorreran a les eleccions municipals del 22 de maig. Deu alcaldables, tots ells homes, s'han assegut cara a cara amb deu ciutadans de diferents àmbits per conversar al voltant del model de ciutat amb el qual han confeït els programes electorals i les idees que proposen per al futur del municipi.

REDACCIÓ

El primer gran titular de les eleccions municipals de 2011 és la multiplicació de candidatures. Per primer cop des del restabliment de la democràcia, ni més ni menys que una desena de llistes saltaran a la palestra electoral en una campanya que arrencarà poc després de Setmana Santa. Als partits tradicionals, s'hi han sumat els conjunturals derivats de les polèmiques de la darrera etapa de l'ajuntament Camprubí: Manresans i MoVem; d'altres d'estructurals que estan fent força fortuna en ciutat amb alts nivells d'immigració com Manresa: Plataforma per Catalunya; i, finalment, les que són producte del convuls moment polític del país i la profunda crisi de l'encaix d'aquest en l'estat espanyol. L'horitzó d'independència es veu factible

des de molts sectors, però la unitat del moviment és escassa. Ho va ser a les eleccions al Parlament del novembre i també ho és en la contesa municipal, on Esquerra Republicana (ERC), la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) i Solidaritat Catalana per la Independència (SI) és presenten per separat.

La possible divisió del vot independentista és un escenari més que contemplat entre els partits, especialment els d'esquerres, que temen que, a part del desgast de setze anys de govern, l'atomització catapulti Convergència i Unió a l'alcaldia amb una àmplia majoria. De fet, la federació nacionalista espera aprofitar la tendència marcada amb el canvi de govern a la plaça de Sant Jaume per forjar també un canvi de cicle a Manresa i posar fi al tripartit. Una coalició que acaba el mandat vivint una lenta agonia, amb un deute municipal declarat

important i amb crítiques de sectors polítics i ciutadans. El panorama i el desgast progressiu propi del perllongament de les etapes de govern han forçat, en els darrers mesos, la retirada progressiva d'actius fins ara importants com Àngels Mas, Aida Guillaumet o Alain Jordà (PSC), Ignasi Perramon i Alba Alsina (ERC) o Núria Sensat (ICV).

Les cares de les llistes socialistes i eco-socialistes i, en una part les d'ERC, PP i CiU, són renovades però aparentment no massa renovadores. El moment econòmicopolític és complex, i en totes les files ha costat confeccionar llistes equilibrades i il·lusionants. Al marge de les noves candidatures, és cert que convergents i republicans han *fitxat* caps de llista potents, però, completar la resta de la llista no ha estat una empresa fàcil. Tot plegat per afrontar un mandat que es preveu difícil i amb el repte de gestionar la ciutat amb

ben pocs recursos ja que al deute municipal hi cal sumar els estralls que, a tots nivells, s'està cobrant la crisi econòmica.

Lluny del desànim, però, l'elector es troba, com cada quatre anys, amb més propostes que mai i programes polítics sovint més coincidents del que sembla. I és que, a escala manresana, els grans temes de ciutat afloren en la dialèctica i

l'agenda de totes les candidatures. Al marge de l'economia i la projecció econòmica de la ciutat, preocupen, essencialment: l'habitatge, la seguretat ciutadana, l'urbanisme i les polítiques sanitàries i de serveis socials posades en el punt de mira, d'una banda, per les retallades promogudes des de la Generalitat i, de l'altra, per les sensacions de col·lapse propiciades

pel creixement poblacional i els efectes de la immigració. D'endurir el discurs sobre les conseqüències negatives d'aquest fenomen se n'encarreguen —com ja va passar el novembre— el Partit Popular i Plataforma per Catalunya que, amb les demostracions diàries de lluita per la subsistència entre les classes més desfavorides, continuen guanyant adeptes.

Valentí Junyent i Josep Sorinas, dos bojos pel bàsquet, es citen a Cal Manel

«La gent de Manresa està orgullosa de ser-ne, però ho diu més a fora que a dins»

No són dos desconeguts, ni de bon tros. L'alcaldeable de CiU, Valentí Junyent, i Josep Sorinas (el popular Manel) van viure plegats l'etapa més gloriosa del Bàsquet Manresa al voltant de la junta del club i les penyes i aficionats que més a prop seguien l'equip. Al menjador del primer pis de Cal Manel seuen una estona per parlar d'un tema que, molt probablement, no havien abordat mai: la política. Junyent hi acaba d'aterrar amb força, Sorinas representa com ningú la veu del poble.

J. S. M'agradaria parlar d'un tema que sempre m'ha inquietat. Des de ja fa temps, trobo a faltar ambient al centre de Manresa. No creus que el fet que els cinemes i les discoteques hagin marxat i que no hi hagi massa locals públics per al jovent fa que disminueixi la vida a les tardes i als vespres?

V. J. Tenim dues coses que no ens fan creure en el nostre centre històric. Els fluxos de circulació els han de generar la restauració, el comerç i la vessant turística que es pugui extreure. Ordenar això i potenciar-ho té sentit encara que no hi hagi llocs d'oci i hagin marxat els cinemes. Tu que ets un home molt viatjat saps que a Vitòria els cinemes, les sales d'oci i l'esport d'elit són als afores, però en canvi el centre és més viu que el nostre, perquè és una gran illa de vianants on s'han creat grans fluxos de circulació. Amb el nucli històric mes endreçat, il·luminat i net retornarien els fluxos que potser han marxat. Ara bé, encara ens queden molts punts estratègics, com el Kursaal.

J. S. Sí, però hi ha dies que surts i veus els carrers buits...

V. J. És cert, però ara mateix vinc de la

carretera de Vic i he passat per davant de la Xixonenca. Hi havia una bona colla de nois i noies que de ben segur estaven fent el primer gelat de l'any; feia goig passar-hi per davant. Si hi ha pols d'atracció es crea aquest ambient. I aquests pols, sovint, s'aconsegueixen amb la iniciativa privada. L'Ajuntament ha de donar facilitats a qui vulgui fer apostes al centre històric, ja sigui en forma de petits comerços especialitzats, restauració...

J. S. Els que et coneixem sabem la teva qualitat com a gestor. Si aconseguïx guanyar, faràs de gestor o d'alcalde?

V. J. És una molt bona pregunta. Faré de gestor i de líder. S'ha de marcar un camí i s'ha de liderar un projecte amb gent especialitzada que sàpiga el que toca. Potser la figura d'alcalde és més d'imatge i la de gestor està més relacionada amb compaginar els recursos econòmics i els humans. Miraré de combinar aquestes dues vessants.

J. S. M'imagino que les retallades també seran presents a Manresa, oi?

V. J. Aquest repte és doblement dur i doblement gratificant. Haurem de tornar a comptar amb la iniciativa privada,

però no només amb les empreses i els comerços. Per exemple, si els serveis socials els poden fer les entitats experimentades en aquest tema com Càritas, el Banc d'Aliments i la Creu Roja els hem de dotar de recursos mitjançant convenis i controlar què fan. Si tenim deu mil euros per serveis socials, qui millor que aquestes tres entitats perquè els invertixin i així rebaixar estructura? Els problemes no només els tenim de vuit a tres, sinó les 24 hores, i aquestes institucions els tenen detectats més directament. Les entitats s'han d'autofinçar i des de l'administració s'han de donar ajudes controlant-ne bé el procés. Calen retallades per adequar les despeses als ingressos, però la gent es tornarà a il·lusionar per la iniciativa voluntària. I recuperant els valors de sempre: compromís social, la persona, el vincle,...

J. S. Una àrea que crec que s'hauria de potenciar és la zona lúdica del Congost. Quines actuacions teniu pensades fer-hi?

V. J. La idea és executar un parc de l'Agulla dos. Amb una altra connotació, perquè la idea d'aigua no es fàcil de traslladar, però l'Agulla, que fa una funció

lúdica vital, està saturada. Hem d'adequar el Congost perquè s'hi pugui anar a passejar, amb bicicleta, fer-hi un parc infantil, piscines d'estiu... és el lloc ideal. Manresa s'ha d'obrir al riu.

J. S. *El riu sempre m'ha semblat un lloc amb molt potencial...*

V. J. Hem de creure més en les nostres potencialitats. La gent de Manresa està orgullosa de ser-ne, però normalment ho

diu més a fora que a dins. No acabem de creure en allò que tenim. El tema que el comerç de Vic és millor que el de Manresa l'he sentit molt, i no hi estic gens d'acord, per exemple.

Josep Camprubí (PSC) i Josep Camprubí Casas contrasten idees al despatx d'alcaldia

«Com a govern ens presentem amb una alta taxa d'obra i serveis executats»

Josep Camprubí Duocastella, alcalde de Manresa, i Josep Camprubí Casas, analista polític i portaveu de Manresa Decideix, no acaben de determinar com es van conèixer. Fa anys que es relacionen en l'àmbit de les entitats i les institucions. Som al despatx d'alcaldia, són dos quarts de dotze i els primers minuts d'una animada conversa es centren en la recerca de l'origen del llinatge comú. Camprubí Casas explica, a tall d'anècdota, que el primer Camprubí documentat és un argenter cerdà i morós. Els descendents van anar baixant cap a l'interior passant primer pel Berguedà i acabant al Bages. Camprubí Duocastella explica l'origen navarrès de l'avi amb qui, arran d'una història de la població, ha descobert que, com ell, era pedagog i melòman.

C. C. *És difícil ser alcalde de Manresa o t'hi vas acostumant?*

C. D. És difícil. Manresa té unes dimensions que fan que en alguns aspectes sigui com un poble, però té els problemes d'una ciutat gran. Vull dir que la gent t'interpel·la pel carrer, però alhora la ciutat ha de donar serveis a tota una comarca.

C. C. *Com es trobarà l'ajuntament el proper consistori?*

C. D. Econòmicament un ajuntament endeutat, com ha estat la tònica de sempre i com ho estan tots dins dels límits que permet la normativa. Però, paral·lelament, també ens hem de fixar en la capacitat que té la ciutat per retornar el deute.

C. C. *Del programa del PSC, quins són els aspectes que en sobresurten i el fan més singular?*

C. D. Primerament, generar ocupació o propiciar les condicions perquè se'n creï. Dos altres grans punts són continuar posicionant Manresa com a referent i capital de la comarca, millorar-ne els serveis públics i treballar per la bona convivència entre els ciutadans.

C. C. *Si els resultats ho permeten, es reeditarà el tripartit?*

C. D. Aquesta pregunta la contestarem el dia 23. Tothom vol tenir les mans lliu-

res per governar en solitari. Vistos els resultats molt probablement s'hauran de produir aliances per governar i haurem de contrastar programes.

C. C. *La CUP parlava recentment d'un Camprubí regidor en un ajuntament sovièrgent. Com ho veus?*

C. D. Josep Camprubí espera tornar a ser alcalde!

C. C. *Són moltes deu candidatures?*

C. D. Depèn on es posi l'accent. Fins ara pensava que eren un signe de bona salut pública. Però també veig que són conseqüència de divisió i m'agrada més fixar-me en el que ens uneix que en el que ens diferencia.

C. C. *Ha costat fer les llistes?*

C. D. Sempre hi ha gent disposada a anar a les llistes, però que es consideri que està preparada i ja estigui compromesa en allò públic ja és més complicat. Costa trobar l'equilibri entre la gent del partit i altres persones de caràcter independent que vulguin renunciar al treball privat per fer política. És complex.

C. C. *Els temes urbanístics com la plaça de la Reforma o les gàbies del parc Vila Closes són elements molt conflictius, oi?*

C. D. Són elements conflictius perquè als ciutadans els preocupen molt. Perds

molt de temps per trobar solucions pacífiques, però encara en perds més intentant reformular, amb pocs recursos, altres projectes o acatar sentències jurídiques que et condicionen el planejament. Quan hi havia diners, era més fàcil maniobrar. Ara tot és més difícil.

C. C. *Manresa és el final de la perifèria de l'àrea metropolitana o el principi del parc temàtic de la Catalunya rural?* (Rialles). C. D. M'agrada més i escolliria la segona opció perquè almenys som el principi d'una altra cosa. L'inici d'una altra Catalunya per a mi millor que, conjuntament amb Vic i Igualada, és la punta de llança d'una nova zona amb moltes qualitats i potencialitats.

C. C. *Què els dius als manresans que pensen que després de tants anys de govern socialista cal un canvi a la ciutat?*

C. D. De vegades es diu que toca canviar per canviar. Si en 30 anys d'ajuntaments democràtics la ciutat no s'hagués transformat gràcies al PSC aquest canvi seria molt necessari. Però no és així, com a equip de govern ens presentem amb una alta taxa d'obra i serveis executats.

C. C. *Et van sorprendre els resultats de la Consulta per la Independència que es*

va fer a Manresa fa un any?

C. D. Els resultats estan en una franja força previsible tenint en compte que la gent es va moure encertadament.

C. C. Catalunya ha de poder decidir?

C. D. Actualment, el projecte independentista no és pas el meu, tot i que el respecto. Caldria poder informar a

els catalans i potser d'aquí a uns anys i veient com està evolucionant el moviment, hi ha haurà la possibilitat, per què no, de fer un referèndum vinculant.

'Congrés mèdic' entre Pere Culell (ERC) i Pere Bonet a la Plaça Major

«La participació ciutadana ha de formar part de l'ADN de les accions de l'Ajuntament»

Som a la plaça Major, asseguts en una terrassa just davant l'ajuntament. Pere Bonet, psiquiatre, arriba minuts abans de l'hora acordada i saluda cordialment el candidat d'ERC. Tots dos es coneixen de fa temps i mantenen una bona relació personal, malgrat tot, Bonet no ve disposat a fer cap massatge. El psiquiatre pregunta directament com si hagués de confeccionar una història clínica. El candidat republicà li respon amb entusiasme.

P. B. *Manresa és la capital de...*

P. C. La Catalunya Central. Encara que hi ha molts manresans que no s'ho creuen. I si no t'ho creus, no pots exercir aquest lideratge que se'ns demana des d'altres comarques i des de diversos pobles de la nostra comarca.

P. B. *Què aporta un partit independentista a les eleccions municipals?*

P. C. Des de l'àmbit municipal es poden fer moltes coses. Nosaltres som un partit independentista, però també som un partit d'esquerres que aposta per la justícia social i els valors republicans. A més, no podem oblidar que en les passades consultes populars de Manresa Decideix, 12.000 manresans van votar pel sí a la independència demostrant que aquest moviment és en el seu millor moment des de fa molts anys. Crec que la independència és la solució a molts mals del nostre país ja que, sense el mal tracte fiscal que rebem des de fa anys, ara estariem creient com Alemanya. I més amb la gent sobradament preparada i amb empena que tenim.

P. B. *Què entenem quan parlem d'immigració?*

P. C. Molts dels estrangers que viuen a Manresa porten molts anys vivint aquí i, en molts casos, els seus fills són nascuts al nostre país. Per tant, quan parlem de manresans, ens referim a tots els que estem ara aquí, encara que hi hagi partits que amb la

crisi en facin demagògia pel tema de l'atur, els serveis socials... Aquest és un tema molt sensible, però crec que s'hi està fent molt bona feina a tots els nivells.

P. B. *Quines accions prendries en polítiques socials?*

P. C. En aquests moments ja s'estan fent una sèrie d'accions per pal·liar les emergències que molta gent pateix. Tot i així, crec que el que s'hauria de fer és posar en comú totes aquestes iniciatives per tal d'optimitzar recursos. Hem vist que la feina en xarxa és l'única forma vàlida de treballar, però em fa la sensació que, a nivell d'administració, encara no hi ha aquest concepte.

P. B. *Des d'un punt de vista institucional, què pot fer l'alcalde en sanitat?*

P. C. És cert que moltes de les inversions vénen donades per la Generalitat i l'alcalde té poques competències a part de presidir el patronat de l'hospital. Però Manresa té un pes específic en la història que hem de mantenir i augmentar amb els actius de què disposem, com ara el nou Sant Joan de Déu. El potencial de l'hospital és enorme, i quan acabi la segona fase de les obres tindrem serveis que seran de primer ordre.

P. B. *Les retallades fan que perilli el model actual?*

P. C. El conseller ha dit que es faran retocs com ara posar hospitals de referència, de manera que la gent s'haurà de des-

plaçar per ser atesa. Per tant, el model català, que era el de proximitat, es pot veure amenaçat. Encara que diguin que les retallades siguin temporals, poden deixar tocat un sistema que ens ha costat molt de construir.

P. B. *Un dels problemes que tenim és la participació ciutadana. Què faria per apropar ajuntament i ciutadania?*

P. C. La participació ciutadana ha de ser una cosa que formi part de l'ADN de les accions que faci l'ajuntament, i fins ara no ha estat així. Aquest serà un tema clau en aquestes properes eleccions, ja que si no tens gent que estigui coparticipant d'un projecte comú, llavors veuen l'ajuntament com una cosa distant, que no treballa per a la ciutadania. És important que l'ajuntament faciliti la participació, però també és important que millori la comunicació envers el ciutadà. Estic convençut que molta gent estaria més contenta de viure i participar a Manresa si conegués el que s'hi està fent.

P. B. *Creus que té sentit un carril bici a Manresa?*

P. C. Hi crec. És una aposta de ciutat i, si tens les condicions adequades, afavoreix que cada vegada hi hagi més usuaris. Cal tenir en compte que encara no està acabat i que s'estan habilitant trams aprofitant accions puntuals en diversos llocs de la ciutat, però si agafes el plànol complet del carril bici veus que té sentit.

«La ciutat és teva, i el teu deure és el compromís»

Ens trobem per acabar d'esmorzar un dissabte al matí en una granja del Poble Nou. Xavier Rubio l'ha escollida perquè queda a prop del gimnàs on entrena el seu fill, a qui recollirà després de la trobada. El seu entrevistador, l'historiador i musicòleg Oriol Pérez, li ha promès distensió, i per segellar-ho li duu un regal: un CD de la primera òpera que es va estrenar al Liceu i a tot l'Estat espanyol, el 1708. El cap de llista d'IC Manresa li correspon amb una bossa de comerç just que conté a dins unes llavors de gira-sol, *gadget* de la campanya i metàfora de «voler sembrar futur». Comencen compartint certs gustos musicals i s'endinsen en una conversa apassionada sobre l'entramat social i polític del moment.

O. P. *Què penses de la proliferació de candidatures?*

X. R. D'entrada, la implicació ciutadana hauria de ser positiva, en el sentit que vivim una crisi en el món associatiu, a tots els nivells. Però també pot ser la defensa de determinats interessos i alhora mostra que ni els que hem governat ni l'oposició no hem sabut recollir altres anhels.

O. P. *Creus que la transformació del discurs polític d'ICV-EUiA ha fet que la classe treballadora ja no hi trobi un referent d'esquerres?*

X. R. Pot ser. El problema és que part de la societat no veu qui duu a terme les polítiques socials que reben, perquè s'informa a través dels mitjans de comunicació espanyols, en què només hi ha l'opció del PP o del PSOE. Però nosaltres no hem abandonat les propostes de cohesió social; només les hem reforçat amb la sostenibilitat ambiental, perquè la crisi no només és financera, sinó energètica, i si no fem pedagogia, no ens en sortirem.

O. P. *Davant de l'auge de partits xenòfobs entre les classes populars, com accediu a aquest electorat?*

X. R. Utilitzem les xarxes socials, però és fonamental el contacte humà, en què

pots convèncer la gent que no ens hem equivocat en pensar que la solució ve de les polítiques públiques. Ara és el moment en què la gent ha de ser responsable, posar de la seva part.

O. P. *Què no s'ha fet bé per fer entendre que el que ve de fora ha de ser integrat en la ciutadania?*

X. R. Jo crec que el discurs integrador s'ha explicat en tots els àmbits de l'administració. Però no només l'has d'explicar bé, sinó que també s'ha de voler escoltar i entendre, i aquí es manifesta l'hegemonia dels valors individualistes i conservadors que hi ha. Segurament hi ha hagut males pràctiques en qüestions socials, tant de nadius com de forans; però, i el frau fiscal? Ens fixem en les engrunes, però no en el pastís.

O. P. *Estàs d'acord que ha faltat diàleg en el conflicte laboral a l'Ajuntament?*

X. R. Per les dues bandes es podien haver fet més esforços, però les mesures que vam prendre l'equip de govern a mitjan 2010 havien de ser aquelles, tot i ser una mala solució i que es podien haver explicat millor. De les primeres coses que haurà de fer el nou govern és establir un pla financer, pactat amb la Generalitat,

per assumir el dèficit i recuperar la capacitat d'inversió.

O. P. *Reeditariu el tripartit?*

X. R. Volem formar part d'un govern compromès amb polítiques socials i mediambientals, i aquest compromís no l'estem veient suficientment, sobretot en el PSC. Ha estat una legislatura difícil perquè qui en tenia la principal responsabilitat no ha estat prou diligent.

O. P. *Em costa de creure que parlis de ciutat verda amb nyaps com la Reforma.*

X. R. La Reforma va lligada a l'operació de la Façana Sud, de llarg abast i termini, que calia ordenar. L'ordenació va seguir els criteris que hi havia l'any 2000 i potser ara la fariem diferent. D'altra banda, la regidoria de Medi Ambient no ha integrat amb prou força la sostenibilitat a tots els nivells. No obstant, s'han desenvolupat projectes com l'Anella Verda i Agrària, i el Pla de Mobilitat té coses positives, però ha d'avançar molt més. La majoria dels carrers de Manresa haurien de ser espais conviviaus, menys de pas, i la legislatura que ve tocaria revisar el Pla General.

O. P. *Des d'ICV-EUiA com veieu els deures del ciutadà?*

EL RACÓ DEL MOBLE USAT
34 ANYS D'EXPERIÈNCIA EN LA COMPRA I VENDA DE MOBLES

Pge. Ferrer, 22-24-26 08240 MANRESA Tel./Fax 93 873 94 72 www.lasguias.com/elracodelmobleusat

X. R. Política i espais públics són un bé de tots. La ciutat és teva, i en aquest sentit el teu deure és el compromís, la participació en qualsevol organització social.

O. P. *Si no entres a formar part del*

govern municipal, què faràs?

X. R. Tinc l'opció de tornar a la meua feina de geògraf a l'Ajuntament de Sabadell, però durant aquests anys de treball he après moltes coses. Si tingués més

llibertat de la que tinc m'agradaria fundar una cooperativa d'idees. A la nostra societat hi ha molts instruments per fer les coses, però a vegades falten les idees o els horitzons per encaminar-s'hi.

Xavier Javaloyes (PP) i Oriol Farré fan un cafè íntim

«Si sóc alcalde, la prioritat serà canviar l'equip d'Urbanisme»

A les deu del matí, l'alcalde del Partit Popular, Xavier Javaloyes, s'espera dins del Cibus bar, a l'avinguda de les Bases de Manresa. Quan ens veu entrar amb l'Oriol, somriu i ens convida a seure. Demanem què volem prendre. «*Jo un te*», diu Javaloyes. L'Oriol té més gana. «*A mi posa'm un suc de taronja natural i un croissant*». Costa una mica trencar el gel, però un cop ho fan, no tenen aturador. Amb un 'com estàs?' de l'Oriol, enceten la conversa. El baixista del grup musical Gossos s'interessa per la salut democràtica de la seva ciutat.

O. F. *Amb quina urgència li cal, a Manresa, canviar de govern?*

X. J. Són molts anys d'una mateixa estructura de govern. Jo crec que és bo que canviï perquè fa molts temps que la ciutat està estancada en una mateixa manera de fer i de veure les coses.

O. F. *Això la ciutadania ho nota?*

X. J. Sí. La gent està molt irritada i cansada amb el govern actual. Necessiten un canvi. El govern no trasllada il·lusió ni actituds positives. El que nosaltres volem és una ciutat amb il·lusions renovades i amb ganes de fer coses.

O. F. *Què li convé a Manresa; un gran pacte, un partit sol...?*

X. J. Jo l'únic que puc dir és que el que convé a Manresa és la llista més votada. És aquesta la que ha de tenir l'oportunitat d'intentar governar. Ara bé, seria bona una estabilitat política que tingués com menys grups polítics millor. Això no vol dir que no s'hagi d'intentar cercar el màxim consens possible amb tothom. En

aquests quatre anys, no s'ha anat a buscar el consens amb res.

O. F. *Per què ho dius, això?*

X. J. Amb el pla de mobilitat, per exemple, ens van ensenyar els plànols quan ja estava tot dat i beneït. Llavors ja no podíem canviar-hi res.

O. F. *Què és el més important perquè hi hagi consens?*

X. J. El que més importa és que el màxim nombre de partits estiguin d'acord i lluitin per una mateixa cosa. Ens podríem trobar casos de gent d'ERC i del PP que lluiten perquè els carrers de Manresa estiguin nets. Aquí deixarien de banda si un vol la independència de Catalunya i l'altre no. Aquí tots dos lluitaríem per una millor higiene dels carrers de la ciutat, deixant de banda les ideologies.

O. F. *M'agradaria fer referència a la crisi. Aquesta paraula ha creat una inoperància de molts projectes. Quan comparo les festes de la Llum de l'any passat amb les d'ara...*

X. J. Però, escolta... quan tenim un ajuntament amb un pressupost de gairebé 90 milions d'euros, que són molts, i el 48% són capítol u i són personals... no cal que digui res més, oi? (*L'Oriol no contesta*) Aquesta legislatura serà duríssima. Estem lligats de mans i peus.

O. F. *Si fossis alcalde, canviaries l'arquitecte municipal?*

X. J. Si sóc alcalde o tinc incidència en les decisions que es facin des de l'ajuntament, una de les meves prioritats serà canviar l'equip d'urbanisme.

O. F. *El color gris tampoc no t'agrada?*

X. J. No ho dic pel color, sinó per la dinàmica dels últims deu anys. La Reforma, el parc de la Bonavista, el parc Vila Closes són errors que ens hauríem d'apuntar ben apuntats!

O. F. *I què en penses dels ajuts socials?*

X. J. Han de ser més equitatius i més justos. Hem de fer que els ajuts socials arribin a més gent d'aquí. Si actualment es tenen unes necessitats, no és just que

CLÍNICA DENTAL SAGRADA FAMÍLIA

Centre de disseny dental
Odontologia adults i infantil
Ortodòncia | Implantologia

Sant Cristòfol, 48, 1a planta MANRESA Tel. 93 877 19 91
www.dentalsagradafamilia.com

no s'hi pugui accedir. Això s'ha de retocar. Aquesta gent necessita tenir accés a ajuts socials i se'ls han de proporcionar.

O. F. *Amb això vols dir que hem de prioritzar l'ajuda a gent d'aquí i no a la que ve de fora? Perquè llavors, el que passa és que es creen barris com la Font dels Capellans, per exemple, de gent que no està integrada. I tot això ve perquè des del moment que van arribar, ja els vam etiquetar dient «és que són de fora...»*

X. J. Jo el que no vull és que es creïn guetos, però és que ja els tenim. Que tothom visqui on vulgui i amb qui vulgui, però el que jo no permetré és que no respectin la cultura del lloc on estan vivint.

O. F. *Si sortissis guanyador i al cap de deu anys haguessis d'explicar què s'ha aconseguit amb el PP, què t'agradaria que fos?*

X. J. M'agradaria poder dir que hem generat activitat econòmica, llocs de treball

i que els 700 ciutadans que estan a l'atur s'haguessin reincorporat al mercat laboral (no parlo d'atur 0). Ah! I també m'agradaria dir que hem eliminat els bonys!

O. F. *Els bonys?*

X. J. Sí, els que hi ha a la ciutat. Manresa és una ciutat plena de desnivells. M'agradaria que les voreres fossin planes i que els parcs infantils estiguessin fets de materials durs. Que ara es porta molt això de fer-ho tot tou...

Conversa a la fresca d'Adam Majó (CUP) i Florenci Costa

«El millor que pot fer l'Ajuntament és treballar perquè a Manresa s'hi visqui bé»

Quedem amb Adam Majó i el capellà Florenci Costa, a la terrassa del bar Caracas, a la Reforma, en una agradable tarda primaveral. Tots dos són articulistes al **Pou Digital** i la conversa és cordial i amena. El Florenci ha preparat els temes de què vol parlar i fins i tot s'ha assessorat amb un nebot que coneix la tasca de la CUP. L'Adam ha triat fer l'entrevista al Caracas no pas per parlar de la Reforma, sinó perquè «és un dels cafès tradicionals que queden.. I sí que és cert que van ser molt perjudicats per les obres». El moment insòlit és quan, parlant sobre la separació de política i religió, el Florenci demana a l'Adam que es posi al seu lloc com a sacerdot, en una missa amb les autoritats als primers bancs. A l'Adam li costa d'imaginar-se dalt de l'altar...

F. C. *He vist els cartells de la CUP amb el lema L'alternativa necessària. M'agradaria conèixer l'alternativa sobre alguns temes. Comencem per la immigració?*

A. M. Creiem que a Manresa no hi ha immigrants, hi ha veïns i veïnes amb circumstàncies diferents. Alguns nascuts aquí, d'altres fora.... L'Ajuntament ha de fer polítiques per a tothom, però no específicament d'immigració. Fent polítiques del tema admet que hi ha un problema. Nosaltres entenem que no és així.

Adreçar-se a la immigració com un col·lectiu homogeni és estigmatitzar-los i donar la raó als col·lectius que els rebutgen. Entenem que això es combat tallant d'arrel el seu discurs, no fent-los el joc gens ni mica.

F. C. *Alguna proposta més concreta?*

A. M. Els ajuntaments no tenen competències en immigració, i en les principals qüestions, com temes de papers o dret a vot, no hi poden incidir. El que sí que vam fer és una moció perquè l'Ajuntament es

posicionés a favor que tots els ciutadans poguessin votar, i es va aprovar.

F. C. *Parlem de gent gran. Hi ha un munt de voreres estretes o mal conservades. Això no ens facilita la mobilitat.*

A. M. I tant que no. Però quan es proposa ampliar voreres i eliminar aparcament, o convertir una plaça plena de cotxes en espai de vianants, sovint es topa amb l'oposició de botiguers i conductors, que fan sentir la seva veu. Aquesta oposició, i el fet que no té les coses clares, fa que a

Truca'ns.
Et prepararem la comanda perquè
la recullis sense haver-te d'esperar

Muralla St. Francesc, 3 Tel. 93 876 92 24
Av. les Bases de Manresa 76-78 Tel 93 876 92 32

l'Ajuntament li costi prendre mesures. Nosaltres creiem que la gent perjudicada per voreres estretes, cotxes mal aparcats... no es fan sentir. Ens fem un fart de demanar-ho, però els perjudicats per la situació s'haurien de mobilitzar més. També és cert que una part de la gent gran vol arribar amb cotxe a tot arreu.

F. C. *Parlem d'economia i habitatge. L'Ajuntament hauria de promoure habitatge a preu assequible?*

A. M. D'entrada, l'Ajuntament ha d'optimitzar molt els recursos i admetre que durant aquests anys amb molts ingressos no s'ha fet bé. Cal gastar bé els diners propis i reduir salaris d'alts càrrecs, per exemple. En matèria econòmica, el millor que pot fer l'Ajuntament és treba-

llar perquè a Manresa s'hi visqui bé. Això fa que activitats que potser marxarien es quedin; que la gent tiri endavant aquí la seva iniciativa, perquè s'hi troba bé. La qualitat de vida ha de ser un actiu econòmic. Dit això, sobre habitatge, a Manresa un de cada cinc pisos és buit. Calen mesures perquè els pisos que ja hi ha s'abarateixin, en cap cas construir més per fer pisos socials. Cal per exemple apujar l'IBI del pis buit per incentivar el lloguer i forçar les caixes perquè posin al mercat els pisos en estoc, alguns de nous, que tenen tancats esperant temps millors. També proposem que l'oficina d'habitatge de FORUM s'ampliï i faci una feina més intensa d'assessorament.

F. C. *Els que hem estat a Càritas sabem*

que el tema dels transeünts és present.

A. M. Sí, un problema sovint invisible. Seria raonable que hi hagués un alberg de transeünts, al nucli antic.

F. C. *Voldria tocar, per acabar, un tema del meu ram. Com creus que ha de ser la relació entre política i religió?*

A.M. Sóc partidari de separar absolutament el poder polític del religiós. Si jo fos alcalde, no aniria a missa per la Festa Major en representació de la ciutat. Perquè hi ha manresans creients catòlics i altres que no. Igualment, sovint s'utilitzen els imams com a representats d'un col·lectiu determinat i tampoc no em sembla correcte, perquè ells són representants d'una part del musulmans, però no de tota la comunitat. Ningú no els ha votat.

Albert Pericas (PxC) i Agustí Franch, dos exveïns del Poble Nou la fan petar

«Hi ha tanta immigració que la seva presència ho acaba condicionant tot»

El número 1 de la llista de Plataforma per Catalunya (PxC) ens espera al bar La Soca prenent un cafè en gel. Li queda prop de casa. Hem quedat dissabte al matí ja que durant la setmana treballa en transports i logística i té una agenda complicada. Agustí Franch, guionista, escriptor i copropietari del bar Abbey Road li reconeix, després de les presentacions, que li sonava el seu nom, però que en veure'l cara a cara no el coneix de res. Tot i així, acaben descobrint que tenen un passat comú al carrer Major del Poble Nou, als voltants de l'antic bar Jordi. Pericas n'era client i Franch observava tot jugant la clientela des de la fruiteria que regentava la seva mare just al davant.

A. F. *T'agrada la política?*

A. P. Sempre m'ha agradat, però no m'identificava amb cap partit fins que vaig conèixer Plataforma. Abans, cap partit em feia el pes.

A. F. *I com vas conèixer PxC?*

A. P. El 2003 vaig veure que Josep Anglada feia un acte. Vaig mirar informació per Internet i el discurs polític i les propostes em van agradar. Trobo, malgrat el que pensa molta gent, que el nostre tot és moderat i raonable.

A. F. *La gent us identifica com els que volen fer fora als immigrants...*

A. P. Del que diem, la gent n'agafa només el que l'interessa. També ens preocupen altres aspectes com la seguretat ciutadana. A Manresa, per exemple, n'hi

Tintoreria RÀPID SEC

C/ Sant Cristòfol, 48 - Tel. 93 873 73 67

ha molta més de la que surt als diaris. La convivència entre ciutadans també és molt conflictiva en molts punts, especialment en la darrera dècada i l'entrada d'un flux migratori tan elevat.

A. F. *Caram, sembla que tot conflueix en el mateix?*

A. P. Hi ha tanta immigració que ho acaba condicionant tot... És una mena d'invasió. (Pausa) Però en el tema de la seguretat ciutadana, per exemple, caldria fer complir les normatives en les zones d'oci i els locals nocturns. I apostar per un model de mogudes apartat del centre de la ciutat, com a Terrassa o Sabadell. Al centre a la nit hi ha molts merders...

A. F. *Compte, que jo tinc un local al centre i no necessàriament això és perjudicial per als veïns... (rialles)*

A. P. Si els locals estan ben insonoritzats, regulats i controlats no hi ha d'haver problema. I la Policia Local també ha de fer la seva feina.

A. F. *I, culturalment, quines propostes feu?*

A. P. S'ha de promocionar la cultura de la terra. S'inverteixen massa diners en projectes de cultures estrangeres que tenen poc èxit. A l'ajuntament s'hi amun-

teguen CD i materials de campanyes que s'han fet a fons perdut.

A. F. *Durant anys sembla que s'ha deixat ensorrar el nucli antic i s'ha omplert de nouvinguts vivint en molt males condicions. Ara costa que acabi d'arrencar.*

A. P. Hi ha empreses com Fòrum que han fet una bona tasca, però tampoc no pot ser que el barri vell s'arregli per donar habitatge barat només als immigrants. Els de casa també hi tenen dret. Els immigrants ho acaben tenint sempre tot més barat i accessible.

A. F. *Escolta, no sé fins a quin punt aquesta fixació per la immigració pot ser considerada racista.*

A. P. Jo no estic en contra del progrés del país. Si fa falta mà d'obra, òbviament ha de venir gent de fora. Però s'ha de controlar on aniran a viure i on treballaran. Si estan aquí en situació il·legal s'han de repatriar. Hi ha hagut massa màniga ampla en aquest tema.

A. F. *I t'és igual un irregular magribí que un d'americà per exemple?*

A. P. Un il·legal és un il·legal, sigui del color que sigui. El que no podem fer és tancar els ulls i deixar passar a tothom.

A. F. *Què creus que podeu aportar a*

l'Ajuntament de Manresa?

A. P. Hi ha un deute astronòmic. S'hauria d'auditar externament i saber quins són els recursos i on s'ha fallat. En sanitat, per exemple i malgrat les retallades, proposem que els CAP dels barris estiguin oberts 24 hores i atenguin les urgències més lleus per descol·lapsar Sant Joan de Déu.

A. F. *Doncs amb les retallades que proposa la Generalitat...*

A. P. S'ha de ser més auster i ja et dic que nosaltres sabríem per on retallar i no seria precisament en sanitat. En infraestructures, sense anar més lluny, la ciutat ha gastat massa diners en la passarel·la de la via Sant Ignasi, en la plaça de la Reforma o en projectes com el parc Vila Closes. Amb projectes més econòmics també haguéssim passat.

A. P. *En l'hipotètic cas que entressis al govern local, en quina regidoria creus que podries ser útil?*

A. P. En la de mobilitat, per qüestions laborals i a la de seguretat ciutadana que sol ser la que no vol ningú. Actualment la Policia Local no fa bé la seva feina, però no és un problema dels agents, sinó de qui els dirigeix políticament.

Robert Ara (SI) i Montse Ayala passegen pel parc Vila Closes

«Manresa, no pas els seus actuals dirigents, està capacitada per ser capital de vegueria»

Robert Ara, candidat de SI a Manresa i la periodista Montse Ayala es troben al parc infantil més controvertit de la ciutat: el parc de les gàbies. Els tertulians es coneixen de fa molts anys. Els seus dos camins professionals, la política i la comunicació, s'han creuat sovint, sobretot quan Ayala ha treballat en mitjans de comunicació locals. Tot i que la seva relació no han passat mai d'allò que denominaríem estrictament professional. Malgrat tot, es nota que el gel ja fa molt temps que es va trencar i tots dos es permeten comentarís que provoquen més d'un somriure i creen complicitats. La qüestió nacional, objectiu prioritari per a SI, perd protagonisme a la conversa ja que la Montse se centra a preguntar sobre les principals problemàtiques de la ciutat.

M. A. *Per què has volgut que ens trobéssim aquí?*

R. A. Aquest parc és el màxim exemple de manca de criteri per part del consistori. L'Ajuntament no n'ha tingut des d'un punt de vista econòmic, d'utilitat i de benestar.

M. A. *Home, n'hi ha hagut bastants de nyaps urbanístics...*

R. A. El Vila Closes i la plaça de la Reforma, amb tots els contratemps que ha patit, són un bon despropòsit. Ara, a més, el consistori manifesta la voluntat d'eliminar les gàbies del parc, malgrat

MacMobles Poble Nou

Cintaires, 24
MANRESA
Tel. 93 873 19 94 - Fax 93 873 19 94

www.macmobles.cat
manresa@macmobles.com

que en aquest mandat ja no es pot dur a terme. I passen el problema al pròxim equip de govern.

M. A. *Quins han de ser els reptes d'aquest nou govern municipal?*

R. A. L'autèntic repte és convertir-se en un motor de foment econòmic que promogui, des de l'Ajuntament, totes les iniciatives que contribueixin al creixement empresarial i comercial. Ens hi haurem d'afanyar...

M. A. *Per què?*

R. A. La manca d'infraestructures ens pot portar a l'aïllament. Cal crear sinergies entre el teixit empresarial existent a nivell local i fer-lo a créixer. El cas Pirelli

ha estat el cop econòmic més dur que ha rebut la ciutat durant la crisi i és l'evidència d'una nefasta gestió local i nacional, però subratlló local perquè poc temps abans del tancament es parlava d'una nova fàbrica de la marca italiana!

M. A. *L'economia és vital, però, moure's per Manresa tampoc no és gens fàcil. Hi ha cert caos circulatori...*

R. A. Cal repensar força coses com el carril bici del Passeig que ocupa un espai de la ciutat molt important per millorar la mobilitat.

M. A. *I no s'hauria de pressionar la Policia Local perquè posi fre a l'incivisme de molts conductors? N'estic tipa de*

veure cotxes aparcats en doble fila que no multa ningú.

R. A. Primer de tot, cal millorar les condicions laborals de la Policia Local ja que han patit més retallades que la resta de treballadors i això influeix en l'exercici de les seves tasques.

M. A. *I com veus els propers quatre anys?*

R. A. La ciutat, no pas els seus actuals dirigents, està capacitada per ser capital de vegueria. Confio que el pròxim equip de govern, tot i la mala situació econòmica, pugui tenir cert marge de maniobra per dur a terme actuacions que millorin el rumb que ha agafat en els darrers temps.

Una trobada documental entre Joan Soler (Manresans) i Anna Vilajosana

«Manresa és una ciutat trista. Necessitem un canvi»

Ens trobem al local de Cinefilms Productions, propietat del director manresà de cinema. Hi conversa la periodista Anna Vilajosana. Tots dos ja es coneixien prèviament. El local, situat al carrer d'Alfons XII, és ampli i acollidor. Ens rep a la sala de visites, presidida per un cartell de *Niños del Nepal*, premi Goya 2004, al millor curtmetratge documental. També s'hi observen diplomes, vídeos, màquines de cinema antigues i diverses fotos de Manresa, i alguna propaganda de la seva formació. El director acaba d'estrenar al teatre Kursaal els documentals *Allah Bakhs*, rodat a l'Índia i *Lino*, a Ibi (Alacant). En Joan gesticula sovint i fa anar les mans per refermar les seves opinions, mira fixament i malgrat encapçalar una candidatura no se sent polític. L'Anna remarca que vol tenir una conversa més com a ciutadana que no pas com a periodista, però es mostra incisiva d'entrada.

A. V. *Amb la feina que té Joan Soler i la seva dedicació al cinema, què t'ha passat per fer aquest clic mental per encapçalar la candidatura de Manresans?*

J. S. Té nassos, oi?

A. V. *Què t'ha passat pel cap?*

J. S. Aquesta pregunta encara me l'ha faig ara. La història comença amb la bestiesa de la plaça de la Reforma, que va fer que m'emprenyés molt amb Manresa. He viscut les obres d'una manera molt propeera. Parlant amb la gent del meu entorn, veus que està empipada i que cal fer alguna cosa. Inicialment, ens havíem de dir Manresans Emprenyats. S'hi va apuntar gent del meu entorn i d'aquesta zona, però després gent diversa que em van demanar que em posés al capdavant. Era el desembre. Des d'aleshores m'he ficat en el tema polític: he anat als plens i m'he adonat que cal fer alguna cosa.

A. V. *La política la veies com a ciutadà i poca cosa més, oi?*

J. S. He tingut dues empipades generals: He viscut vint anys a la plaça de Catalunya davant on hi ha les gàbies, que em van indignar. I, l'altre, al carrer d'Alfons XII i plaça de la Reforma, on hi

havia hagut un refugi antiaeri i ara l'han ampliat amb forma de búnquer.

A. V. *Has tingut mala sort de trobar-te amb les dues actuacions urbanístiques més polèmiques: una davant de casa i l'altre al lloc de treball. Qualsevol ciutadà, motivat per l'emprenyament, es pot posar al capdavant d'un grup per gestionar la ciutat?*

J. S. Sí, tothom ho pot fer, si té un bon equip al darrere. Cada àrea ha de tenir professionals del seu tema. El regidor no s'ha de refiar dels tècnics.

A. V. *Però, els ajuntaments ja tenen tèc-*

nics especialistes per àrees...

J. S. Quin crèdit ha de tenir un regidor quan no té ni idea de la regidoria que porta i el tècnic en sap més que ell? Li embeinen, que és el que està passant.

A. V. *Aquest emprenyament que marca la teva actuació ve només del sector urbanístic o també d'altres llocs?*

J. S. La gent ens transmet inquietuds. Per exemple en ensenyament tenim molt clar que hi ha d'haver dues zones i no quatre. La gent del Carrasco i Formiguera només pot portar la filla a les Dominiques si vol anar a la concertada, no pot triar.

Gran oferta de
taules i cadires!

Ctra. de Vic, 94 - Tel./Fax 93 873 99 18 - 08241 MANRESA - cuinesmodul@terra.es

A. V. *Amb la immigració, hi ha un repartiment d'aquesta població escolar?*

J. S. No. Al contrari. La Joviat té un percentatge molt alt de les classes ocupades per immigrants i persones desvalgudes, mentre que a La Salle n'hi ha 16 en tota l'escola. A la Renaixença i Pare Algué, el 95% són immigrants. Sort que ho han distribuït. En canvi a Rubí i Cornellà, amb poblacions similars i una immigració més alta el repartiment és proporcional. A Manresa hi ha problemes de gana. Hi ha 700 famílies que passen pel Banc d'Aliments, al voltant del 50% de població autòctona i immigrada. Sort n'hi ha de Sor Lucia i de les recol·lectes de les escoles de Manresa, mentre l'Ajuntament no

donava un duro. Però això sí: donava els xecs supermercats (Llobet i Rojas) que són els més cars de Manresa. Són aquestes accions les que fomenten la xenofòbia de la població contra els immigrants.

A. V. *És una problema latent pel que fa a la immigració, oi?*

J. S. Tots els manresans hem de ser iguals. Els immigrants tenen més informació que els d'aquí, però s'ha de fer el mateix per a tothom.

J. S. Al·lucino amb els programes.

A. V. *Per què?*

J. S. Doncs, tothom diu que farà moltes coses i no hi ha un duro. Cal intentar endreçar la situació, organitzar i planificar el que es pugui fer. Segons el diari, hi ha

un enorme dèficit reconegut. Ja tremolo! Perquè vol dir que al darrere n'hi ha bastant més.

A. V. *Com veus Manresa?*

J. S. És una ciutat que ha anat endarrerant i ciutats més petites com Vic o Igualada ens han passat la mà per la cara en tots els àmbits. Aquí hem tancat la Pirelli i la indústria, i també els concessionaris de cotxes foten el camp cap a Sant Fruitós o Santpedor, on paguen els impostos. Pel que fa al comerç hem perdut compradors de fora. Tenim carreteres antiquades i una autopista cara de pagament. Per reformar una botiga o obrir un establiment nou, tot són problemes. Manresa és una ciutat trista. ■

Una trobada informal i amena entre Joan Porras (MoVeM) i Josep Padró

«Si entrem a l'Ajuntament, lluitarem pel consens»

Ens trobem a les sis de la tarda d'un divendres al frankfurt Cal Xavi, al menjador que hi ha al costat per tal d'estar més tranquils. Joan Porras, el candidat de MoVeM, l'ha escollit, ja que ho té al costat de casa. Josep Padró, el prestigiós flautista i compositor manresà que al febrer va de treure a la llum un nou disc anomenat *Policromies*, arriba deu minuts abans de l'hora. Candidat i mestre no es coneixien, però trenquen el gel i congenien de seguida.

J. P. *En urbanisme s'han dissenyat elements arquitectònics que no agraden a la majoria de la gent, són cars i poc funcionals. Com s'hauria d'actuar en aquest àmbit?*

J. Po. Aquesta és una de les acusacions que nosaltres tenim de l'actual equip de govern. Però bé, el mal de Manresa creiem que no ve d'aquests, sinó de tots els governs que hem tingut al llarg del temps.

J. P. *En els darrers temps la cosa ha anat a pitjor?*

J. Po. El tripartit ha fet un equip prepotent que no ha consensuat res del que ha realitzat urbanísticament parlant. Ha fet moltes coses malament com ara el tema del ciment, les pedres de granit, els bancs, els carrers sense verd, sense sensibilitat... Aquest és un dels punts que nosaltres volem evitar.

J. P. *I mira que hi ha hagut queixes...*

J. Po. Vas a demanar a l'Ajuntament i no t'escolten. Queixes i més queixes, i no hi ha resposta. Allà se'ns diu que l'equip de govern no en té cap culpa, que la responsabilitat en aquest àmbit és dels tècnics que són els que manen més.

J. P. *Quina és la principal filosofia del vostre programa?*

J. Po. Tot el contrari del que ha passat fins ara. No es farà res sense consensuar-ho amb els barris. Intentarem entrar a l'Ajuntament per lluitar contra tot això.

J. P. *En aquest mateix àmbit, amb el temps, el barri antic s'ha anat degradant i no s'ha actuat per conservar-lo. Com s'hauria d'encarrilar aquest llarg procés per incentivar els propietaris la rehabilitació dels edificis?*

J. Po. Com jo dic, no tenim un barri antic, sinó vell. S'ha degradat per la de-

xadesa i ara és tard per recuperar-lo. L'únic remei és esponjar-lo i no incrustar-hi més cases o pisos nous. Això no té sentit. No sé per quin motiu es fa, però espero saber-ho algun dia.

J. P. *Que proposeu, doncs?*

J. Po. Creiem que s'ha de conservar el que ja hi ha i si els propietaris no tenen prou patrimoni per respondre, des de l'Ajuntament intentar que els promotors s'impliquin en aquesta conservació fent que els propietaris cedeixin part de la titularitat en una permuta. És complicat, però és l'única manera que hi veiem. No es pot esperar més anys, ja que el poc que queda desapareixerà. Per tant, el prioritari ara és tenir un barri esponjat i net. Res més.

J. P. *Hem constatat que sovint l'Ajuntament mostra indiferència a l'hora de considerar o de protegir determinades iniciatives o propostes. Com es podria superar aquest divorci que ha portat a tants ciutadans decebuts a dir 'ja us ho fareu'?*

J. Po. Aquests ciutadans, implicats en la cultura, han demanat espais per a cera-

mistes, pintors, músics... Espais que no se'ls han donat quan pensem que era factible fer-ho. En qüestió a la cultura, podem dir que s'ha fet una cosa bé: recuperar el teatre Kursaal.

J. P. *Però potser no és suficient.*

J. Po. Hi ha d'altres espais com la Sala Ciutat que està caient i actualment es volen ensorrar. Nosaltres estem a favor de recuperar-la, ja que hi ha gent que no es pot permetre gastar-se diners per anar al Kursaal i aquesta seria una sala més econòmica.

J. P. *I en altres arts que no siguin estrictament escèniques?*

J. Po. En el cas de la pintura, per exemple, hi ha molts baixos que estan degradats i abandonats. Amb aquests es podria arribar a un acord entre el propietari, l'Ajuntament i algun promotor per poder restaurar-los i cedir-los a la gent per fer-hi activitats culturals. Gràcies a això, aconseguiríem que els artistes s'impliquessin amb la ciutat i fessin més propostes d'oci o cultura. A més, la cultura està concentrada al centre i hauria d'arribar als barris. ■